

mer trindt omkring i Verden, men netop den Omstændighed, at dette er Tilfældet, beviser jo fuldkomment, at dette Spørgsmaal er saa stort, saa vidtrækkende, at det ikke lader sig ordne ved saadanne simple Pennestrøg som dem, der findes paa dette Lovforslags Papir. Jeg vilde lykønske den danske Rigsdag til at kunne løse den, men vi maa være klare over, at det lykkes ikke paa den Maade, her er foreslaaet,“ o. s. v. Og saa tager det ærede Medlem og giver en fri Oversættelse af disse Ord, som dog vist ikke kan misforstaas af Folk, der kunne læse og kunne høre. Han giver en fri Oversættelse og siger, at jeg har udtalt, at da Politikerne og Nationaløkonomerne trindt om i Verden ere uenige om denne Sag, saa siger den danske Rigsdag: Færdig med dette Forslag! Ja, saadan forklarer det ærede Medlem disse Ord, og han havde Mod til at læse op af Rigsdagstidende og nævne Spaltenummeret og sige, at der havde jeg sagt det. Det er dristigt.

Det ærede Medlem var atter inde paa dette om Arbejdernes Hæderlighed og mente, at han havde fuldkommen Ret til at sige, at de vare hæderlige. Ja saamænd har det ærede Medlem Ret til at sige det, og jeg har ogsaa fuldkommen Ret til, hvis jeg føler mig opfordret dertil, at fremhæve baade i Tide og Utide, at det ærede Medlem er et overordentlig hæderligt Menneske. Men det er ikke det, hvorpaa det kommer an, men den Maade, hvorpaa det ærede Medlem talte om Arbejdernes Hæderlighed, det var modsætningsvis formet, han kom frem med det i en saadan Forbindelse, at hvem der ikke havde hørt vore Udtalelser, maatte mene, at vi havde angrebet Arbejdernes Hæderlighed, og det er den Faccon, det er den Hensigt, jeg har tilladt mig at paatale.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds var inde paa — det er ret overflødigt at fortsætte det videre — at drøfte Kjøbenhavns Stilling. Det er jo nu mindre om at gøre, hvorledes de Herrer socialdemokratiske Borgerrepræsentanters Stilling har været i Fortiden, end det er at appellere til deres Villie i Fremtiden. Men alligevel, nogen Ret have vi til at minde de Herrer om, at de ikke have været saa arbejdervenlige, saa opfyldte af Bekymring og Trang til at hjælpe paa Nøden i den Forsamling, hvor de havde Magten og det af Magten følgende Ansvar. Det ærede Medlem henviste til — og det skulde være et Slags Bevis for, at de have netop øvet deres Arbejdervenlighed i saa over-

ordentlig stor Udstrækning —, at de havde netop, jeg hørte ikke, inden for hvor kort Tid, faaet udført for 11 Mill. Kr. Arbejde. Er det ikke rigtigt? (*Borgbjerg*: Gennemgaaende for 4—5 Mill. Kr. de sidste Aar, men et enkelt Aar endogsaa mere.) Altsaa 4—5 Mill. Kr. netop af Hensyn til Arbejdsløsheden. (*Borgbjerg*: Ja!) Vel! Om de Herrer nu — jeg siger ikke, de have kunnet gøre det, men de have vist heller ikke gjort Forsøg derpaa — men hvis de Herrer altsaa havde forsøgt at tage f. Eks. $\frac{1}{2}$ Mill. af disse 4—5 Mill. og brugt den paa den Maade, som de mene, at den halve Million af Statskassen efter de Herrer's løst henkastede Tanker paa dette Lovforslags Papir skal tilstræbe, nemlig som Bødemiddel over for den Elendighed, der hersker som Følge af Arbejdsløshed! En halv Million er en halv Million, og der kan udrettes det samme med den, enten den udbetales af Statskassen eller af Kommunekassen. (*Borgbjerg*: Det er dog bedre, at der udføres Arbejde for Pengene!) Nej, den halve Million staar fast; det kan det ærede Medlem ikke rokke, om han afbryder nok saa tit, at naar $\frac{1}{2}$ Million udbetaalt af Statskassen vilde være i Stand til at løse den Opgave i nogen Udstrækning paa den Maade, som her foreslaas, vilde den ogsaa kunne det, naar man tog den halve Million af de 4—5 Mill., og brugte den netop paa den Maade, som de Herrer paavise. Det viser sig, at Anvendelsen af 4—5 Mill. aarlig ikke afhjælper Arbejdsløsheden, og jeg vil gerne tro det, det er ret naturligt, fordi man holder Arbejdsstyrken her inde netop ved at lade udføre Arbejder i større og større Udstrækning og lokke Folk ind fra Landet, idet man ude paa Landet tror, at der her inde er Guld og grønne Skove at hente.

Ja, jeg skal ikke fordybe mig synderlig videre i dette, men har endnu kun en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds. Han sagde, idet han ikke kunde lide Betegnelsen „Krigskasser“: Ja, men vi have jo Eksempler paa, at Staten støtter Krigskasser. Og saa nævnedes han et Eksempel, og det var naturligvis et forfærdelig afskrækkende Eksempel, det staar maaske med fede Typer i det ærede Medlems Blad, Hovedorganet „Socialdemokraten“ i Morgen. Det var et særlig afskrækkende Eksempel dette, at Staten støtter „Det Forenede Dampskibsselskab“. Der have vi jo saa hele Billedet med Direktør Brandt og alt dette. Staten støtter „Det forenede Dampskibsselskab“, støtter dette fule Sel-